

platila pro členy strážních sborů, kdyby četnictvo bylo pouze zkráceným jich označením, byla znovu uváděna právní účinnost.

Dojdeme-li tedy k úsudku, že pro členy bezpečnostních sborů mimo četnictvo neplatí ustanovení části II. nařízení čis. 139/39 Sb. z. a n. a je nutno při jejich umísťování postupovati podle vl. nař. čis. 379/38 Sb. z. a n., protože lze zaměnití jejich původní poměr veřejnoprávní na soukromoprávní. U četnictva se podle § 6. odst. 1. vl. nař. čis. 139/39 Sb. z. a n. zřizuje přidělením nové služební místo.

V § 2. cit. vl. nař. se mluví výslovně o jednotlivých skupinách četnických gážístů a četnicích na zkoušku a nikoliv jen povšechně o četnictvu, jak tomu jest v § 1. odst. 1. a § 3. vl. nař. čis. 258/39 Sb. z. a n., kde by bylo lze brátí v úvahu zda četnictvo nenaznačuje všechny přebytečné členy strážních sborů, kterážto skutečnost byla již výše vyvrácena, lze proto určitě tvrditi, že § 2. se týká jen četnictva.

Ve vládním nařízení není žádná zmínka o způsobu, jakým budou umístěni příslušníci ostatních strážních sborů mimo četnictvo, z čehož lze usuzovati, že u nich by přicházela v úvahu ustanovení vládního nařízení čis. 379/38 Sb. z. a n., kde jest vyslovena toliko zásadní myšlenka, že nikdo nesmí býti poškozen při převodu a musí mu zůstatí stejný plat jaký měl dříve, ale je dána možnost změny poměru veřejnoprávního na soukromoprávní.

Stejného názoru lze dosíci, pokud se týká ustanovení § 3. cit. vl. nař. v němž se vylučuje platnost § 5. odst. 1. § 18. vl. nař. čis. 139 pro příslušníky četnictva. Poněvadž však lze míti za to, že možnost převzetí do vládního sboru Čechy a Morava má býti uzavřena všem přebytečným členům bezpečnostních sborů a nejen četnictvu svádělo by to k myšlence, že zde četnictvo jest toliko symbolem. Nutno však býti přesným a trvati na svém restriktivním hledisku a i zde možnost umístěni ve vládním sboru Protektorátu Čechy a Morava vyloučí jen pro četnictvo, a nikoli však pro ostatní členy bezpečnostních sborů.

Rozhodování o přidělení podle vl. nař. čis. 238/39 Sb. z. a n. závisí na tom, zda bude nutno uznati někoho za přebytečného v jeho dosavadním služebním postavení. Tuto velmi obtížnou otázku bude řešiti u četnictva ministerstvo vnitra a u ostatních strážních sborů příslušný ústřední úřad.

Nařízení čis. 258/39 Sb. z. a n. nabylo účinnosti dnem 7. listopadu 1939 a lze čekati, že značná část přebytečných osob strážních sborů se dobře uplatní hlavně v řadách obecní policie nebo jiných dozorcích orgánů kde přinese nové poznatky, které si získala ve svém předchozím postavení. Snadnější použití bude u četnictva a státní policie, mnohem těžší u finanční stráže.

Přehled právních předpisů domácích i cizích.

Ze Sbírký zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava. Vl. nař. č. 1 o stavebním ruchu prodlužuje účinnost dřívějšího zákona, upravuje poskytování daňových osvobození, záruky a příspěvku Protektorátu na stavbu domů. — Vl. nař. č. 2 prodlužuje působnost revisního odboru ministerstva financí do konce roku 1942. — Vl. nař. č. 3 zbavuje účinnosti vl. nař. č. 270/136 o stráží obrany státu. — Vl. nař. č. 7 o přechodných opatřeních u daně důchodové, všeobecné a zvláštní daně výdělkové rozšiřuje možnost odpisů, zřizování fondů a stanoví nejvyšší procento zatížení uvedenými daněmi. — Vl. nař. č. 10 upravuje zatímní vedení hospodářství Protektorátu Čechy a Morava. — Vl. nař. č. 19 upravuje nově protektorátní příslušnost. — Vl. nař. č. 24 umožňuje zaměstnancům vojenské správy a děle sloužícím, převedeným do občanské státní nebo

jiné veřejné služby, aby přešli do soukromého zaměstnání. — Vl. nař. č. 25 stanoví počátek účinnosti některých ustanovení řádu o připuštění k silniční dopravě. — Vl. nař. č. 25 poskytuje úlevy při usnášení některých změn společenských, společenstevních a spolkových stanov, jež se staly nutnými změnou státoprávních poměrů, a stanoví nové názvy »Ústřední banky spořitelen«, »Reskontního a lombardního ústavu«, »Všeobecného fondu peněžních ústavů« a »Svazu spořitelen«. — Vyhl. ministra financí č. 27 nově upravuje kolky. — Vl. nař. č. 29 o hospodaření odpadky stanoví povinnost sbírat, uschovávat, odevzdávat, odebrat a zužitkovat odpadky způsobem, který stanoví ministerstvo obchodu. — Vyhl. ministra sociální a zdravotní správy č. 30 zřizuje čejné pobočky úřadů práce. — Vl. nař. č. 33 podrobně provádí vl. nař. č. 287/1939 o dani z vystěhování. — Vl. nař. č. 36 ukládá obcím povinnost opatřit si říšský úřední list vydávaný říšským protektorem v Čechách a na Moravě. — Nař. ministra obchodu č. 37 upravuje povinnou organizaci obchodu. — Vl. nař. č. 38 mění zákony o přímých daních a o poskytování podpor při živelních pohromách, zejména zřizuje jednotný živelní fond při České zemědělské radě v Brně.

Z Věstníku nařízení říšského protektora pro Čechy a Moravu. Prováděcí ustanovení z 11./I. 1940 k nařízení proti sabotážním činům vykládá pojem poruchy veřejného života nebo hospodářství. — I. prov. výnos z 9./I. k nařízení o hospodaření s minerálními oleji stanoví poplatky za vydávání čerpadlových průkazníků a odběrních lístků na minerální oleje. — Nař. z 10./XI. 1939 rozpouští svaz »Českých amatérů vysilačů«. — Nař. říš. ministra spravedlnosti z 26./XII. 1939 upravuje právní postavení zástupce Protektorátu u říšské vlády, pokud jde o jeho podřízení německé soudní pravomoci. — Nař. říš. ministra spravedlnosti z 31./XII. 1939 zavádí v Protektorátu říšský zákon o dědicko-právních omezeních z důvodu chování odporujícího pospolitosti, jenž vylučuje osoby zbavené občanství z nabytí pro případ úmrtí a z nabytím darováním a odnímá povinný díl z důvodu smíšeného manželství. — Nař. z 26./I. vyřazuje židy z hospodářského života tím, že vyslovuje možnost zákazu židovských hospodářských podniků. — Nař. z 26./I. zakazuje židům maloobchod textiliemi, obuví a kožišinami, účast židovských podniků na trzích, veletrzích a výstavách, provozování podomního obchodu a všech kočujících živností. — III. prov. výnos z 26./I. upravuje prodej předmětů ze zlata, platiny a stříbra, jakož i drahokamů a perel v majetku židů. — IV. prov. výnos z téhož dne nařizuje přihlašování židovského majetku.

Z říšského zákoníka. Nař. z 28./XII. 1939 omezuje zpětnou účinnost nař. z 5./XII. 1939 proti násilným zločincům. — Nařízením z 3./I. 1940 zřizuje samostatný úřad dobrovolného hasičstva. — Nař. z 6./I. upravuje organizaci a působnost značků pro dopravu motorovými vozidly. — Nař. z 4./I. upravuje sociální pojištění osob, povinných nouzovou službou a povoláním z Protektorátu nebo na jeho území. — Policejní nař. z 5./I. chrání proti zneužívání národních symboly a písně. — Nař. z 10./I. zavádí v Protektorátu právo nucených kartelů, jež zmocňuje říšské ministry a případně říšského protektora k dalekosáhlým zásahům do hospodářství. — Nař. z 28./XII. 1939 stanoví směrnice pro spolupráci krajského vedoucího NSDAP se zemským radou zejména při zjišťování a usměrňování veřejného smýšlení. — Nař. z 8./I. upravuje opět právní poměry bývalých československých veřejnoprávních zaměstnanců v sudetoněmeckých územích. — Nař. z 10./I. převádí zahájené spory v sociálním pojištění v sudetoněmeckých územích s bývalých československých pojišťovacích soudů na říšské pojišťovací úřady. — Nař. z 16./I. jednotně upravuje výkon právních titulů v rozmanitých právních územích Velkoněmecké říše. — Nař. z 15./I. o zacházení s nepřátelským majetkem upravuje i pro Protektorát pojem nepřátelských států, nepřátel, zákaz plateb, přihlášení nepřátelského majetku,

dispoziční omezení a správu podniků. — Nař. z 16./I. zavádí v Sudetech platnost říšských vyvlastňovacích předpisů. — Nař. z 18./I. stanoví organizaci a působnost technické nouzové pomoci. — Nař. z 19./I. upravuje příslušnost říšských finančních úřadů pro vyřizování opravných prostředků, které se týkají bývalého československého berního práva. — Nař. 22./I. provádí použití nařízení o násilných zločincích v Protektorátu. — Nař. z 22./I. stanoví úlevy a odchylky pro německé advokáty a notáře. — Podle nař. 30./XII. 1939 přejímá říše péči o zaopatření německých válečných poškozců a válečných pozůstalých v Protektorátu. — Nař. z 20./I. běře zpět z oběhu niklové mince ve jmenovité hodnotě 1 RM. — Nař. z 22./I. doplňuje nařízení o opatrovnictví pro nepřítomné osoby. — Nař. z 23./I. zavádí od 1./IV. 1940 letní čas i v Protektorátu. — Zákon z 29./I. zmocňuje také říšského ministra a šéfa říšské kanceláře k ověřování podpisu Vůdce v soukromém právním styku. L. S.

Zprávy.

Zásada právního řádu. V životě veřejném i soukromém vysoce důležitou jest zachovávat zásadu legality, jež staví do popředí právní řád, který má vésti občanstvo správnou cestou a řešiti spory, které se vyskytují. Tento právní řád — i kdyby byl méně dokonalý — přece jen znamená nepřijímání osob, stejnost postoje vůči každému, řešení otázek podle fakt a předpisů a nikoli podle moci a vlivu. Vzbuzuje pocit spravedlnosti, jeden z nejdůležitějších základů stability kteréhokoli zařízení společenského.

Prof. Dr. Jos. Drachovský v Národních Listech 31./12. 1939.

Letní čas, který u nás letos bude zaveden dnem 1. dubna o 2. hod. noční, je zajímavý pro nás především tím, jak moderní státní správa zasahuje do rozmanitých lidských oborů, tedy i do hodinového rozvrhu dne. Myšlenka využití letních večerů, kdy je do pozdních hodin světlo nebo aspoň soumrak, pro úsporu světla, je velmi stará a propagoval ji již *Rousseau* a *Franklin*, ale k uskutečnění normou se přikročilo teprve za světové války, kdy byl nedostatek světla a také nedostatek uhlí, takže elektrárny a plynárny musily podstatně ušetřit. Nejprve zavedení letního času ohlásila *Francie* roku 1916 a to tak, že se postupně vynechávaly některé časové úseky v noční (pravidelně v půlnocní době), až nastala mezi normálním a letním časem mezera 1 hodiny. Začínal tu tehdy 15. června a končil 30. září. Podle ní zavedly letní čas téhož roku ještě *Anglie*, *Německo* a *Rakousko-Uhersko*. V *Německu* a v nástupnických státech se však letní čas neudržel pro odpor veřejnosti, zejména zemědělského obyvatelstva, zato *Francie* vydala 24. května 1923 zákon, jímž byl letní čas zaveden trvale a to od poslední soboty v dubnu do třetí soboty v září, při čemž jsou možné menší odchylky po dohodě se sousedními státy. Také *Velká Británie* zákonem z r. 1925 (*Summer Time Act*) zavedla jej trvale a to tak, že letní čas začíná ve 2. hod. greenw. času toho dne, který následuje po druhé sobotě v dubnu a končí ve 2. hod. toho dne, který je po první sobotě v říjnu. V *Rakousko-Uhersku* platil po prvé letní čas roku 1916 od 1. května do 30. září, r. 1917 od 16. dubna do 17. září a 1918 naposledy od 15. dubna do 16. září. Nemáme dnes možnost si opatřiti francouzskou a anglickou normou o letním čase a tak nemůžeme ji srovnati s normou říšsko-německou, jak nám podává RGB. 1940. I. 232, především v tammním § 3. Zejména tu jde o hodinu přidávanou ke konci letního času, tedy letos 6. října, kdy budou 2 hodiny s označením »druhá hodina« po půlnoci. RGB. na uv. m. přikazuje označovat hodinu podle letního času značí 2 A hod. 1 min. atd. hodinu podle pravidelného času 2 B hod. 1 min. atd., čímž se řeší princip priority. K téže otázce se patrně ještě vrátí prováděcí nařízení, které vydá